

Jag började på Svalnäs i Maj 2007 precis innan sommaren.

Jag var här på inskolning för att ungefär veta hur verksamheten på Svalnäs fungerar.

När jag kom till Svalnäs var ja väldigt ilsken hade inte alls lusten att börja i skolan, jag hade inte lyckats i min förra skola så varför skulle de funka i den här skolan?

I min förra skola fick jag inte den hjälp jag behövde, och lärarna började skita i mig för att jag inte förstod något.

När ja behövde hjälp på lektionerna gick dom till alla andra först, eftersom jag frågade så mycket efter hjälp, dom sa att ja skulle klara mig själv men de är inte så enkelt när man inte fattar nånting. När alla hade fått hjälp då kom dom till mig men de va inte heller alltid.

Det var då jag slutade gå till skolan, och mina föräldrar förstod inte de så dom börja skrika på mig varför jag inte gick.

Tillslut förstod dom att jag inte mårde bra på grund av skolan, då visste dom inte att jag hade adhd och dyslexi.

Jag fick göra en undersökning om jag hade de eller inte och de hade jag. Jag fick göra, massor av tester som att göra två grejer samtidigt komma ihåg siffror och läsa och sånt.

När alla tester var klara fick jag veta att jag hade adhd.

Adhd är koncentration svårigheter och att man blir arg väldigt fort för små saker.

De var då mina föräldrar började söka andra skolor som passar mig, för jag klarade inte av en vanlig skola. Då hade jag skolkat så mycket och hade inte fått den hjälp jag behövde.

Dom tog hjälp av socialen och dom rekommenderade Svalnäs.

Jag minns första dagen på Svalnäs jag ville inte prata med någon ville inte ens hälsa.

Jag stod med musik i öronen och en sur min och var inte särskilt vänlig.

När jag började efter sommar lovet var jag ilsken och kunde absolut inte sitta stilla i klassrummet jag kände mig irriterad i kroppen och trummade överallt på bordet och väggen, stampade med foten så att min lärare blev helt tokig. Min lärare hittade på ett system varje gång jag inte kunde sitta stilla så fick jag ett sträck.

Det betydde för varje sträck jag fick var en minut kvarsittning.

Men man kunde också få stjärnor när man uppförde sig bra.

Varje stjärna betydde att man fick gå en minut tidigare eller jämna ut dom med sträcken.

Och det här systemet hjälpte mig bra för nu kan jag sitta stilla.

Under första året hade jag nästan ingen närvaro, jag var väldigt skoltrött och ville helst ligga hemma i sängen och sova.

Eftersom jag missat så mycket under min skolgång så var ja tvungen att gå ett extra år här på Svalnäs, men eftersom jag inte hade någon närvaro så kanske jag inte skulle få de, eftersom socialen betalar och om de verkligen var värt att slösa pengar på någon som inte ens går till skolan.

Men jag fick en chans att gå om ett extra år som tur var, och den chansen tog jag vara om.

Så de var bara att börja gå till skolan de var min sista chans och den ville jag inte sumpas!

På andra året började jag ta skolan på allvar jag hade mer närvaro i skolan, jag kan inte säga att de var lätt men att försöka e bättre än ingenting.

Jag började på art för att kunna kontrollera min ilska, art är övningar för hur man ska kontrollera sin ilska på ett bra sätt och inte gå överstyr.

När jag blev arg kändes de som att ja skulle sprängas i tusen bitar, jag spände hela kroppen och började darra och bita ihop med käkarna.

Jag hade art en bra tid och de har verkligen hjälpt, nu kan ja kontrollera min ilska. Det är inte fel att bli arg men man måste kunna kontrollera sin ilska, inte bara för sig själv utom människorna runt sig också.

Lektionerna var inte lätta och man fick verkligen kämpa för att inte bryta ut i ilska, ibland var vissa lektioner svårare än andra. Man fick Tex. Lära sig hur man hälsar på folk, och veta hur man själv fungerar när man blir arg, var man känner ilskan först så du kan kontrollera den, hur man lyssnar på när folk pratar.

Lärarna på svalnäs är helt annorlunda än dom på en vanlig skola, och dom lär ut helt annorlunda.
Lärarna på svalnäs vill verkligen att man lyckas i skolan jämfört med en vanlig skola.
Dom tar mer initiativ till varje elev som går här och gör så att de passar just dig.
Jag vet att de inte skulle gå i en vanlig skola att läraren skulle anpassa sig för en elev men de e just därför den här skolan passar mig bra.

Det jag lärt mig här på svalnäs de senaste 2 åren är att ja kan vara i skolan varje dag sitta stilla på lektionerna och de viktigaste att jag verkligen vill lära mig vilket ja inte ville förut.
Nu kan jag sitta och plugga det var verkligen omöjligt förut då hade jag alltid bortförklaringar för att jag inte ville jobba, som att jag hade ont i magen eller huvudet.
Men nu förstår jag mer att man måste plugga för att få ett bra jobb och man har inte så många chanser. Och jag kommer förmodligen få betyg i svenska, engelska, gymna och bild.

Jag har gjort många framsteg här och växt som en person, ibland har de känt som ett helvete men när ja tänker efter nu när ja ska lämna skolan så har allt varit värt även om man inte tyckt så när man gick i skolan.

Nu när jag ska börja på gymnasium så e de mycket mer elever. På svalnäs var de bara 12 elever ,och nu måste jag själv ta ansvar för mina egna saker vilket jag inte gjorde förut men jag vet att jag klarar de nu!

Man inser hur mycket man lärt sig och hur bra skolan var när man slutat.
Om jag inte hade gått i den här skolan så skulle ja inte ha någon bra framtid. Skulle nog inte ha det jobbet jag ville.

Nu vet jag vad jag vill göra i framtiden.
Jag vill jobba med barn!